

02-12 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

† Πορφυρίου ὁσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Αβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ

ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Ὁοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν. Ψαλμὸς 140

Ἦχος δ'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσεί πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Εκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου.

Εν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Εκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εξαγάγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Εμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σπχ. ῥὰ τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου

τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Ῥῆχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σπχ. **Ε**ὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τῆς Ἑλλάδος φιλέορτοι, γῆς ἀπάσης θεόφρονες, συνελθόντες σήμερον εὐφημήσωμεν τὸν θεῖον ὄντως Πορφύριον, τὸν βίῳ ἰσάγγελον, καὶ προφήτην ἀληθῶς, ὀρθοδόξων ἀγλαΐσμα καὶ τὸ καύχημα, τῆς Τριάδος τὸν μύστην, τὸν τὴν χάριν, ταπεινώσει δουλωθέντα, τοῦ Παρακλήτου πλουτήσαντα.

Σπχ. **Ε**νεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εν τῷ Ἀθωνι ἦνθησας ὥσπερ ἄνθος μυρίπνοον, καὶ τὰ πλήθη εὐφρανάς τῇ ἡδύτητι τῆς τοῦ σοῦ λόγου ἀπλότητος, καὶ θεία πραότητι, εἰρηνεύων τὰς ψυχάς, πρὸς λιμένα τὸν εὐδιον ἄγεις ἅπαντας, εἰς Χριστοῦ τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν, ἔνθα ἐστι σωτηρία καὶ παραδείσου ἀπόλαυσις.

Σπχ. **Ἀ**πὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος ἐξ Εὐβοίας ἀνέτειλας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον τῶν χαρισμά-

των ταῖς λάμψεσιν καὶ ὅλη λαμπρότητι σῆς ἀγίας βιοτῆς, τῶν ὁσίων, Πορφύριε, ἐγκαλλώπισμα, τῆς ἀγάπης δ' ἐνσάρκωσις ἐγένου, καὶ συγγνώμης τύπος πᾶσι, ὑπομονῆς καὶ ἀπλότητος.

Σπῆχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λγαπήσας τὸν Κύριον, ταπεινῶς ὑπηρέτησας Ἐκκλησίᾳ, ὅσιε, ἐκ νεότητος, καὶ τοῖς νοσοῦσι κεχάρισαι ἰάσεις ἐν θαύμασι, Παρακλητοῦ δωρεᾶς, καὶ διάκρισιν ἔλαβες καὶ διόρασιν, καὶ τὴν χάριν προβλέπειν γεγονότα τὰ ἐσόμενα τῷ κόσμῳ, τὰ ὑφ' ἡμῶν ἀκατάληπτα.

Σπῆχ. Λινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Εν τῷ βάθει, Πορφύριε, τῆς Χριστοῦ ταπεινώσεως, καταβάς ὑψώθης πρὸς τὰ ἀπόρρητα, Χριστοῦ τὰ θεία μυστήρια, καὶ τούτοις ἐτρύφησας, καὶ ἐγένου θεατῆς τῶν μελλόντων ἐμβρόντητος, Ἰωάννη ὡς, ἐν τῇ Πάτμῳ ἰδὼν ἀποκαλύψεις, φωτισμῷ τοῦ Παρακλητοῦ, ἱερομύστα πανόσιε.

Σπῆχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Λρετῶν ἐνδυσάμενος τὴν πορφύραν, Πορφύριε, ἐν χοροῖς παρίστασαι ὡς ἰσάγγελος, θείων ἀγγέλων ὁλόφωτος, καὶ ψάλλεις γηθό-

μενος, καὶ ὕμνεις ἐν οὐρανοῖς, Τρισηλίου θεότητος δόξαν ἄφθιτον, καὶ Χριστὸν διαπύρως ἱκετεύεις, τοῦ δώρησαι τοῖς ἀνθρώποις, τῆς μετανοίας ἀπόλαυσιν.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος πλ.β'

Εήμερον ἀνέτειλεν, ὡς ἀστὴρ περιφανής, ἡ του ὁσίου Πορφυρίου πανσεβάσμιος μνήμη τὴν ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν καταυγάζουσα. Δεῦτε οὖν οἱ πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν οἰκοῦντες, ἱεροῖς ἐγκωμίοις τοῦτον τιμήσωμεν λέγοντες· χαίροις, ὁ ἐν πόνοις ἀθλήσας καὶ ἐν νίκαις χρηματίσας τῶν παλαιῶν ὁσίων ἐφάμιλλος· χαίροις, ὁ ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελος Θεὸν διακονήσας, ταπεινώσεως στολὴ καλυπτόμενος· χαίροις, ὁ λαμπρότατος ναὸς τῆς ἀγνείας καὶ τῆς ἀγαθότητος, καὶ μυστηρίοις θείοις γνώσει μεμυημένος. Πρέσβεῦε οὖν ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, τῶν εὐγνωμόνως τιμώντων καὶ ἀνυμνούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὶς μὴ μακαρίσει σέ, Παναγία Παρθένε; Τὶς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσδος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία Ὁρθοί!

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης,
ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου,
ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα
Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὕμνεϊσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Ὡς
Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος
σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
ᾠχος πλ. δ'

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. (Δίς)

Σπῆχ. **Ο**ἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
ᾠχος δ'

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. (Δίς)

Σπῆχ. **Ε**ν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με
εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιο-
σύνης μου.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας
ᾠχος α'

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, κατα-
διώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου. (Δίς)

Σπῆχ. **Κ**ύριος ποιμαίνει με καὶ
οὐδὲν με ὑστερήσει.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, κατα-
διώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς μου.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας
ᾠχος πλ. α'

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου
σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρινεῖς με. (Δίς)

Σπῆχ. **Ο** Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου
σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρινεῖς με.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας
ᾠχος πλ. β'

Η βοήθειά μου παρὰ Κυρίου,
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν. (Δίς)

Σπῆχ. **Η**ρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά
μου.

Η βοήθειά μου παρὰ Κυρίου,
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας
ᾠχος βαρὺς

Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ
ἔλεός σου προφθάσει με. (Δίς)

Σπῆχ. **Ε**ξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου, ὁ Θεός.

Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ
ἔλεός σου προφθάσει με.

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνω-
σμα. (Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ,
καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ
ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πο-
ρεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων

ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παι-
δευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσο-
νται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς
καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·
ὥς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμα-
σεν αὐτοὺς καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα
θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ
ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνα-
λάμψουσι καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν κα-
λάμῃ διαδραμοῦνται· κρινούσιν
ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βα-
σιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ
συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ
ἐν ἀγάπῃ προσμενούσιν αὐτῷ, ὅτι
χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλε-
κτοῖς αὐτοῦ.

Γοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνω-
σμα. (Κεφ. ε' 15-23 καὶ στ' 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ
ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ
φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ
τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ
δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ
τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον
αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν
εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώ-
ρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται
κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψε-
ται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιό-
τητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν
εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ
αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρο-
νας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες
ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου
τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν

ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυ-
μοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι.
Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θα-
λάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν
ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς
πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὥς λαίλαψ
ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει
πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίαν, καὶ ἡ κα-
κοπραγία περιτρέψει θρόνους ду-
ναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς,
καὶ συνέτε· μάθετε, δικασταὶ πε-
ράτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρα-
τοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμέ-
νοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη
παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ
ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Γοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνω-
σμα. (Κεφ. δ' 7-15).

Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτή-
σαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας
γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ
ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ
ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλι-
κία γῆρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐά-
ρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἡγα-
πήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν
μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία
ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος
ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία
γὰρ φαυλότητος ἁμαυροὶ τὰ καλά,
καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλ-
λεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν
ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς,
ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέ-
σου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες
καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ
διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ καὶ
ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coι, Κύριε. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coι, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλάνθρωπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπόστιχα Σπικηρὰ προσόμοια

ᾠχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν μοναστῶν καλλονή, τῶν ἱερέων περιλάλητον σέμνωμα, τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαρώτατος νοῦς, ὁ τῆς ἀπαθείας μύστης ἄριστος, πραότητος προτύπον, ταπεινώσεως σκήνωμα, καὶ ἐραστῆς τῆς προσευχῆς μανικώτατος, ἀγιότητος ἐκμαγεῖον θαυμάσιον? ἄνθος τὸ παραδείσιον καὶ ῥόδον ἀγνότητος, τὸ τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εὐωδιάζον, Πορφύριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπῆχ. **Μ**ακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, νήσου Εὐβοίας ὁ βλαστὸς ἱερώτατος, ἀγάπης καὶ τῆς συγγνώμης καὶ τοῦ ἐλέους πηγὴ, Παρακλήτου οἶκος ἀγιώτατος· φωστὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασιν· τῶν πλανωμένων ὁδηγὸς πρὸς τὸν Κύριον, διοράσεως ὑψιπέτης χρυσαετός· λύχνος ὁ παμφαέστατος τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τὰ ἀπόρρητα φαίνων, ἀποκαλύπτων μυστήρια. Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σπῆχ. **Τ**ίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ὁλος ἀφιερώθης Χριστῷ, καὶ παιδιόθεν ἐν τῷ Ἀθωνι ἠθλησας, συνόμιλος τῶν ἀγγέλων, οἰκῶν ἐν γῇ γεγονώς, καὶ τοῦ Παρακλήτου ἐνδιαίτημα, δαιμόνων ἀντίπαλος, ὧν τὰ θράση διέλυσας, καὶ νοση-

μάτων ἱατρὸς ὁ ἀλάνθαστος, ὁ ἰώμενος πάντα πάθη, Πορφύριε· τύπος Χριστοῦ ὁ ἔμψυχος, οὐράνιος ἄνθρωπος, ὡκεανὸς εὐσπλαγχνίας, ἁμαρτωλῶν καταφύγιον. Ἰκέτευε, πάτερ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. *ᾠχος πλ. β'.*

Τὴν τῶν ὁσίων καλλονήν, τῶν ἀσκητῶν τὴν δόξαν, πηγὴν τὴν τῶν θαυμάτων καὶ πρὸς Χριστὸν ἰκέτην τὸν ἀκοίμητον, συνελθόντες, ὧ φιλέορτοι, ἀγαλλομένη καρδίᾳ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ ἀσκουμένων ἐν κόσμῳ κανὼν, καὶ ὁδηγὸς τοῦ βίου ἀκριβέστατος. Χαίροις, ἀστὴρ ὁ λαμπρότατος, ἀρετῶν ταῖς λάμψεσι καταυγάζων τὴν σύμπασαν. Χαίροις, ποντιζομένων λιμὴν καὶ προστασία, καὶ πατὴρ ἀπάντων τῶν ἀπωρφανισμένων. Σὺ τοιγαροῦν, ὧ Πορφύριε, ἀπαύστως δυσώπει Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς μάνδρας σου ταύτης καὶ πάντων ἡμῶν, τῶν τιμώντων σοῦ τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν· πρεσβεῦε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν

λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός,
Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ. ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πα-
τρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Εὐβοίας τὸν γόνον, οἰκου-
μένης ἀγλαΐσμα, τῆς Θεολογίας
τὸν μύστην καὶ Χριστοῦ φίλον γνή-
σιον, Πορφύριον τιμήσωμεν, πιστοί,
τὸν πλήρη χαρισμάτων ἐκ παιδός.
Διαμονώντας γὰρ λυτροῦται, καὶ
ἀσθενεῖς ἰαταὶ πίστει κράζοντας·
δόξα τῷ δεδοκῶτι σοὶ ἰσχύν, δόξα
τῷ ἁγιάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι
διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλα-
τυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα
τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ
ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προ-
ελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευ-
θερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: **Γοφία!**

Ὁ Ἀναγνώστης: **Εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Γ**τερεώσαι, Κύριος
ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ χώρα, νήσῳ,
κώμῃ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ ταύτῃ
εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν τιμιωτέραν

τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.